

BEZ GŁODU, SAMA SŁAWA: OBIAD Z L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 07

Cały ranek minął na pracy, a najbardziej zaskoczyło mnie milczenie Giorgia – bardzo uważnie obserwował tę moją wersję i odkrywał, że tak naprawdę wcale mnie nie znał.

Rita, pani kupiec, przyjechała do restauracji na motocyklu, prawie w tym samym czasie co my. Zdjęła kask i rozpuściła długie włosy, jakby chciała powiedzieć: właśnie wracam od fryzjera, zobaczmy, czy ci się podoba.

Giorgio zaczął się uśmiechać i powiedział: cholera, wiedziałem, że się dla ciebie wystroi, ty szczęśliwy sukinsynu.

Co ty wygadujesz, oszalałeś, powiedziałem, próbując ostudzić atmosferę, i weszliśmy do środka, gdzie ona wybrała stół w rogu – na uboczu, ale nie okrągły, celowo prostokątny – i poprosiła, żebym usiadł obok niej.

Darujmy sobie formalności, powiedziała, myślę, że jesteśmy mniej więcej w tym samym wieku – zgoda, ale nie zapytam cię o twój prawdziwy wiek zapisany w urzędzie miasta Katanii, to sprawa dla tych, którzy siedzą przy drugim stole.

Wybuchnęła śmiechem, a potem zapytała, czy jestem aktorem teatralnym. W pewnym sensie tak, powiedziałem – ale moją sceną jest ulica.

Czym się zajmujesz? Czarnoksiężnik, oczywiście – co za pytanie!
Ha, ha, ha, ha, ha, ha.

No dobrze, powiem ci, czym się naprawdę zajmuję: uczę mężczyzn, jak stać się atrakcyjnymi i interesującymi, żeby mogli znaleźć inteligentne kobiety – takie jak ty – i, jeśli się uda, rozkochać je w sobie.

Świetny początek – a jak nazwałbyś taki zawód?

Jestem księdzem bez sutanny, ale z głosem.

Giorgio przejął rozmowę i powiedział to, co uzgodnił ze swoją centralą, a ja przestałem się wygłupiać.

Tego dnia nikt nie rozmawiał o interesach ani o sprzedaży, ale zrozumiałem jedno: mężczyzna jest wart tyle, ile matka, która go wychowała.

Ferdinando